

Αθανασία Β. Τριανταφυλλοπούλου

Ομότιμος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Διδάκτωρ του Τμήματος

Πολιτικής Επιστήμης

και Δημόσιας Διοίκησης

της Σχολής Νομικών, Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών

του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Βιογραφικό Σημείωμα

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Όνομα: Αθανασία

Επώνυμο: Τριανταφυλλοπούλου

Όνομα πατέρα: Βασίλειος

Υπηκοότητα: Ελληνική

Επαγγελματική ιδιότητα: Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο(1984-2022)

Ταχ. Διεύθυνση: Πατριάρχου Σεργίου 10-Αθήνα

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: [a. triantafylloupoulou@go.uop.gr/athanasiatria@gmail.com](mailto:a.triantafylloupoulou@go.uop.gr/athanasiatria@gmail.com)

Α. ΣΠΟΥΔΕΣ

2004: Διδακτορικό Δίπλωμα με τίτλο: «Οι επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Πρωτοβάθμιας – Δευτεροβάθμιας)» του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημοσίας Διοικήσεως του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

1999: Μεταπτυχιακός Τίτλος με τίτλο: «Κράτος και Δημόσια Πολιτική» - Κατεύθυνση : «Διοικητική Επιστήμη» του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών – Πολιτικών

και Οικονομικών Επιστημών του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

1982: Πτυχίο Τμήματος Νομικής της Σχολής Νομικών, Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

1978: Πτυχίο Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Πολιτικών Επιστημών και της Σχολής Νομικών, Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ξένες γλώσσες

- Αγγλικά : Southern Illinois University at Edwardsville
- Γαλλικά : Certificat Institut Français d' Athenes

Επιμορφωτικά σεμινάρια

- Συμμετοχή σε σεμινάριο του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Δημόσιας Διοίκησης (ΕΙΡΑ) με θέμα: Η εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου από τα Κράτη – Μέλη (Λουξεμβούργο 1994).
- Συμμετοχή σε σεμινάριο του ΕΙΡΑ με θέμα: Τρέχουσες εξελίξεις της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Μάαστριχτ 1994).

Β.ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

- Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο(1984-2022)
- Ομότιμος Καθηγήτρια Αναπτυξιακών Θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης-Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

- Επισκέπτρια Καθηγήτρια στο Οικονομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2020-2021, 2021-2022.
- Νομικός Σύμβουλος της «Ελληνικής Εταιρίας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης Α.Ε.» από 1-7-1986 έως 31.12.2011.
- Επιστημονικός Συνεργάτης του πρώην Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας, από Σεπτέμβριο 2001-2005.

Γ.ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

- 1.** Επιστημονικός Συνεργάτης (πρώην)ΤΕΙ Πελοποννήσου:
2001-2005
- 2.** Επίκουρος Καθηγήτρια (πρώην)ΤΕΙ Πελοποννήσου:
2005-2013
- 3.** Αναπληρώτρια Καθηγήτρια (πρώην) ΤΕΙ Πελοποννήσου:
2013-10/2018
- 4.** Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
- 5.** Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών, Διδρυματικό-Διατμηματικό, Οικονομικού Τμήματος Πανεπιστημίου Πελοποννήσου/Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών ΤΕΙ Πελοποννήσου, «Επιχειρηματικότητα και Διακυβέρνηση»: 2015-2018
- 6.** Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Σπουδών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, «Δημόσια Διοίκηση-Τοπική Αυτοδιοίκηση», 2018-Σήμερα.
- 7.** Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών (ΘΕ ΔΜΠ50) του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου: 2012-2019.
- 8.** Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης: 12/2017-01/2018, /2018-11/2018,4/2019, 05/2019.
- 9.**Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Εφαρμοσμένη Οικονομική και Χρηματοοικονομική» του Οικονομικού Τμήματος του ΕΚΠΑ 2019 -Σήμερα.
- 10.** Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, ΕΚΠΑ, Ιστορία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης(2022-2025), Προπτυχιακό Πρόγραμμα.

Διδαγθέντα Μαθήματα

α). Στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του πρώην ΤΕΙ Πελοποννήσου:

Στο (πρώην) Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας

- i) «Διοικητικό Δίκαιο», 4 ώρες εβδομαδιαίως.
- ii) «Νομοθεσία ΟΤΑ», 4 ώρες εβδομαδιαίως.
- iii) «Αναπτυξιακές Πρακτικές των Ο ΤΑ», 4 ώρες εβδομαδιαίως.
- iv) «Διοίκηση και Διαχείριση Αστικών Υπηρεσιών» 3 ώρες εβδομαδιαίως.
- v) «Σεμινάριο τελειοφοίτων»
- vi) «Θεωρητικές προσεγγίσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση»
- vii) «Ηγεσία και οργανωσιακή συμπεριφορά»

β).Στο Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Ελεγκτικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας (ήδη Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής):

- i).«Ασφαλιστικό Δίκαιο», 4 ώρες εβδομαδιαίως.

γ).Στο(πρώην) Τμήμα Διοίκησης Μονάδων Υγείας και Πρόνοιας της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας, κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2006-2007 και 2007-2008:

- i). «Δημόσια Διοίκηση», 3 ώρες εβδομαδιαίως.

δ).Στο Τμήμα Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών πρώην ΤΕΙ Πελοποννήσου (2013-)

- i)Διοίκηση και Οργάνωση Τοπικής Αυτοδιοίκησης, 4 ώρες εβδομαδιαίως(χειμ. εξάμηνα),
- ii)Λειτουργίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, 4 ώρες εβδομαδιαίως(εαρ. εξάμηνα),
- iii) Διοικητικές Πρακτικές των ΟΤΑ, 5 ώρες εβδομαδιαίως(χειμ. εξάμηνα),
- iv) Κοινωνική Οικονομία, 4 ώρες εβδομαδιαίως(ετήσια),
- v) Μεθοδολογία Κοινωνικής Έρευνας, 2 ώρες εβδομαδιαίως (εαρ. εξάμηνα)
- vi) Τοπικές Δημόσιες Πολιτικές, 4 ώρες εβδομαδιαίως (για ένα εαρινό εξάμηνο).

ε).Στο διδρυματικό-διατμηματικό ΜΠΣ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου-ΤΕΙ Πελοποννήσου:

- i) Αυτοδιοίκηση και Τοπικές Δημόσιες Πολιτικές(χειμ. εξάμ)
- ii) Συμβασιακές Πολιτικές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης(εαρ. εξάμ.)

iii) Τοπικές Κοινωνίες και Τοπική Ανάπτυξη(εαρ. εξαμ.)

στ). Στη ΘΕ ΔΜΠ50 της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

ζ). Στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης:

I. Η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα,

II. Αυτοδιοίκηση-Αποκέντρωση.

η) Στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Οικονομικού Τμήματος του ΕΚΠΑ «Δημόσια Ελεγκτική»:

i. Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων

2. Δημόσια Ελεγκτική

Επίβλεψη Διπλωματικών και πτυχιακών εργασιών

1. Επίβλεψη Διπλωματικών Εργασιών:

α) Στο διδρυματικό-διατμηματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Επιχειρηματικότητα και Διακυβέρνηση».

β) Στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών ΤΕΙ Πελοποννήσου «Δημόσια Διοίκηση-Τοπική Αυτοδιοίκηση».

β) Στη θεματική ενότητα ΔΜΠ50 της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου

2) Επίβλεψη πτυχιακών εργασιών

Στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών του ΤΕΙ Πελοποννήσου

Δ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Από το 1986 μέχρι το 2011, απασχολήθηκα ως νομικός σύμβουλος στην ανώνυμη εταιρία «Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης Α.Ε», σκοπός της οποίας είναι η επιστημονική και τεχνική υποστήριξη των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης και των συλλογικών κοινωνικών φορέων, διετέλεσα δε, προϊσταμένη του νομικού τμήματος της εταιρίας από το 1998 έως το 2005. Απασχολήθηκα, ως νομικός σύμβουλος και ήδη επαγγελματικά και επιστημονικά με τους αναπτυξιακούς θεσμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους δημόσιους Οργανισμούς, καθώς και τις οργανώσεις του κοινωνικού τομέα της οικονομίας, όπως Συνεταιρισμοί, Σύλλογοι, Σωματεία και λοιπές κυβερνητικές οργανώσεις. Ειδικότερα απασχολούμαι στα ακόλουθα αντικείμενα: 1. Ζητήματα νομικού καθεστώτος σύστασης, οργάνωσης και λειτουργίας των αναπτυξιακών θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας. 2. Θέματα συμβασιακών πολιτικών των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ζητήματα σχέσεων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης με πανεπιστημιακά και ερευνητικά ιδρύματα, δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις, καθώς και με λοιπά νομικά πρόσωπα και οργανώσεις του κοινωνικού τομέα της οικονομίας, σε σχέση με την τοπική οικονομία και την τοπική ανάπτυξη. 3) Την παροχή γνωμοδοτήσεων σε ζητήματα διοικητικού δικαίου, του θεσμικού πλαισίου των αναπτυξιακών θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς και σε ζητήματα του νομικού καθεστώτος φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των επιχειρήσεων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στα καθήκοντά μου, ως νομικός σύμβουλος, ήταν και η συμμετοχή μου ως εισηγήτριας σε σεμινάρια αιρετών και υπαλλήλων της κεντρικής διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, για την ανάπτυξη θεμάτων σχετικών με το θεσμικό πλαίσιο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με το δίκαιο της Κεντρικής Διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε επιμορφωτικά προγράμματα τα οποία οργανώνονται τόσο από την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, όσο και από δημόσιους φορείς και Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, από Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και λοιπά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και απευθύνονται προς το επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό του Δημοσίου, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Νομικών Προσώπων, καθώς και φοιτητών Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Συμμετείχα, επίσης, στην εκπόνηση μελετών και τη διενέργεια ερευνών σε θέματα Δημοσίων Οργανισμών και Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για τη συγγραφή νομικών ζητημάτων και γενικότερα ζητημάτων του θεσμικού πλαισίου των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των λοιπών φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ε. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Λιδακτορική Διατριβή.

«Οι επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Πρωτοβάθμιας - Δευτεροβάθμιας)». Η διατριβή αναλύει τον θεσμό των επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, ως έκφραση του αναπτυξιακού ρόλου και των κοινωνικών, πολιτιστικών και πολιτισμικών δράσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η διάσταση αυτή της τοπικής αυτοδιοίκησης προβλέπεται ήδη από τα πρώτα σχετικά νομοθετήματα του νέου ελληνικού κράτους, καθώς και από την πιο πρόσφατη θεσμική κατάστρωση του διοικητικού συστήματος της χώρας στην τοπική και περιφερειακή άρθρωσή του.

Στη διατριβή αναλύεται σε βάθος η σχετική προβληματική και ιδίως ο τρόπος κατά τον οποίο η τοπική αυτοδιοίκηση, με τον θεσμό των επιχειρήσεων: (i) αξιοποιεί τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους σε τοπικό επίπεδο, (ii) ικανοποιεί τις τοπικές ανάγκες, όπου αυτό είναι απαραίτητο, ελλείψει άλλων δημόσιων υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση του πολίτη, και (iii) αξιοποιεί τους τοπικούς πόρους κοινωνικού, πολιτιστικού, οικονομικού χαρακτήρα, με στόχο την πολύπλευρη τοπική ανάπτυξη για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος στο πεδίο αυτό της δημόσιας πολιτικής. Επίσης, προάγεται με τον θεσμό των δημοτικών ή τοπικών επιχειρήσεων η άσκηση δημόσιων λειτουργιών, κατ' ανάθεση από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, για λόγους μεγαλύτερης ευελιξίας και στον βαθμό που αυτό είναι χρήσιμο και αποδεκτό, ώστε να επιλύονται οι υποθέσεις των πολιτών κατά τρόπο νόμιμο και αποτελεσματικό.

Ι.Δημοσιεύσεις

Περιοδικά με κριτές

1. (υπό δημοσίευση), Minas Angelidis, Athanasia Triantafyllopoulou, Maria-Eliana Pravita, *“Vertical Intergovernment coordination in Greece”*.

Το άρθρο αναφέρεται στο κάθετο σχεδιασμό και προγραμματισμό στη δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα. Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει και τη τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, ως εξουσία η οποία θεμελιώνεται στη λαϊκή κυριαρχία απευθείας από το σύνταγμα. Στην Ελλάδα ο σχεδιασμός αφορά και τα δυο επίπεδα διοίκησης(κεντρική διοίκηση-τοπική αυτοδιοίκηση), των οποίων οι αρμοδιότητες εμπλέκονται, με αποτέλεσμα σε αρκετές περιπτώσεις να επιλύει τις διαφορές το δικαστήριο.

2. (2023), Athanasia Triantafyllopoulou and Theodore N. Tsekos, *Municipally Owned Corporations in Greece: Historical Evolution and the Current Situation, at Corporatisation in Local Government*, (σελ 265).

Θεσμός της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης είναι οι επιχειρήσεις, τις οποίες έχει τη δυνατότητα να ιδρύσει με στόχο τόσο την παροχή υπηρεσιών, όσο και την εκτέλεση έργων και την οικονομική εκμετάλλευση των έργων αυτών.

Στο άρθρο γίνεται μια ιστορική αναδρομή του θεσμού και διατυπώνονται ζητήματα οργάνωσης και λειτουργίας αυτού, καθώς και η σχέση του με την κεντρική διοίκηση, όσον αφορά ζητήματα διοικητικής εποπτείας και δημοσιονομικού ελέγχου.

3. (2022), *“Institutional Manipulation and Political Control as Methods of Organizing intergovernmental relations in Greece’*, *Reviw of European Studies*, Vol 14, No 1. 2022

Η ελληνική τοπική αυτοδιοίκηση είναι θεσμός εξουσίας. Η εξουσία της βασίζεται στη λαϊκή κυριαρχία, όπως και οι τοπικές αρχές εκλέγεται με καθολική και μυστική ψηφοφορία και οι δημόσιες πολιτικές του βασίζονται στον θεμελιώδη νόμο της χώρας, Σύνταγμα. Ωστόσο, ο νομοθέτης, αγνοώντας αυτόν τον Συνταγματικό Κανονισμό επιμένει στον καθορισμό των αρμοδιοτήτων ενεργώντας συχνά πέρα από τα όρια του Συντάγματος. Εκτός από τις υποθέσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης που ορίζονται από το νόμο, η κεντρική

διοίκηση παραχωρεί υποθέσεις που ανήκουν στον κύκλο των αρμοδιοτήτων της. Αυτή η παραχώρηση αφορά υποθέσεις που η κεντρική διοίκηση θα ήθελε να αποφύγει να ασκήσει, διότι, συνήθως, έχουν πολιτικό κόστος, παρεμβαίνει δε, σε κάθε περίπτωση, κατά την άσκηση των υποθέσεων αυτής είτε με νομοθετικές παρεμβάσεις που η πλειοψηφία του κοινοβουλίου επιτρέπει, ή με αποφάσεις των διοικητικών οργάνων, όπου επιτρέπεται. Η κεντρική κυβέρνηση θεωρεί ότι οι τοπικές αρχές ασκούν πολιτική επιρροή στους πολίτες εντός των διοικητικών τους ορίων ή, εάν ανήκουν σε διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις, στοχεύουν στον διαφορετικό τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας από αυτόν της κεντρικής διοίκησης, στην άσκηση των δημόσιων πολιτικών.

4. (2017), *“Local Government and citizen in the period of crisis in Greece”*. *Review of European Studies*, Vol.9, No. 4 December 2017.

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα είχε συνέπειες με κοινωνικές διαστάσεις. Η ανεργία, η οποία είχε τα μεγαλύτερα ποσοστά στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την περίοδο της κρίσης, η λύση ικανού αριθμού επιχειρήσεων στον ιδιωτικό τομέα ή το καθεστώς πτώχευσης, στο οποίο περιήλθαν πολλές επιχειρήσεις, η μείωση των αποδοχών τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, είχαν ως συνέπεια ένας ικανός αριθμός πολιτών, είτε να στερηθεί και του δικαιώματος της στέγασης, ή σε πολλές περιπτώσεις και τη στέρηση σίτισης. Ανεξάρτητα από τα μέτρα της κεντρικής διοίκησης για την αντιμετώπισή τους, η τοπική αυτοδιοίκηση υπήρξε ο δημόσιος εκείνος φορέας, που ευθύς εξ αρχής αντιμετώπισε το πρόβλημα, δεδομένου ότι, οι πολίτες στα όριά των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στράφηκαν για την υποστήριξή τους προς αυτήν. Στο διάστημα αυτό αναπτύχθηκαν κοινωνικές δομές με την υποστήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Στο άρθρο γίνεται μια καταγραφή των κοινωνικών δομών και του αριθμού των ατόμων που ωφελήθηκαν από τις δομές αυτές και την παρέμβαση της τοπικής αυτοδιοίκησης στην αντιμετώπιση της κρίσης.

3.(2018), «Αντιπροσωπευτική Δημοκρατία και Τοπική Αυτοδιοίκηση», Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης»(υπό δημοσίευση).

Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, κατά το Σύνταγμα, οι οποίοι διοικούνται από Αρχές που εκλέγονται με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία. Τα εκλογικά συστήματα που μέχρι τώρα εφαρμόζονται για την ανάδειξη των τοπικών Αρχών, πλην εξαιρέσεων μικρών περιόδων, απαιτούν την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου του σώματος που λαμβάνει μέρος στις εκλογές. Ήδη, έχει αρχίσει ένας διάλογος, μετά την εκπεφρασμένη βούληση της Κυβέρνησης, να υιοθετηθεί ως εκλογικό σύστημα για την ανάδειξη των τοπικών Αρχών, η απλή αναλογική. Στο άρθρο γίνεται μια ιστορική αναδρομή των συστημάτων και της αιτιολογίας για την εφαρμογή τους, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές εκθέσεις των νόμων και επιχειρείται

ένας προβληματισμός για τη μεταρρύθμιση του συστήματος, με στόχο την έκφραση των απόψεων του συνόλου της διοίκησης, όπως αυτή προκύπτει από τις επιλογές των εκλεκτόρων σε τοπικό επίπεδο.

4.(2016), “*Memorandum of Understanding και τοπική αυτοδιοίκηση: Αναδιοργάνωση και οπισθοδρόμηση*”, σε Αντώνης Μακρυδημήτρης-Ευγενία Πρεβεδούρου, Χρήστος Δετσαρίδης, Μαρία-Ηλιάνα Πραβίτα(επιμ.), *Πρακτικά 5^{ου} συνεδρίου Διοικητικών Επιστημόνων: «Αναδιοργάνωση της διοίκησης και του Κράτους στη Μετά το «Μνημόνιο» εποχή*», Έκδοση Εθνικού Τυπογραφείου.

Η ένταξη της Ελλάδας σε καθεστώς δανειοδότησης με όρους και προϋποθέσεις αποπληρωμής και η υπογραφή του πρώτου συμφώνου κατανόησης με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, την Επιτροπή και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κύριο αντικείμενο του οποίου, αποτέλεσε η μείωση των δημοσιονομικών δαπανών, είχε συνέπειες, κυρίως, για τη Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η απαγόρευση κάλυψης των θέσεων των οργανισμών με προσωπικό, εξαιτίας της γενικής ρύθμισης για την πρόσληψη ποσοστού επί των υπαλλήλων που αποχωρούν και ο έλεγχος των προϋπολογισμών, συνετέλεσε στον περιορισμό της διοίκησης των υποθέσεων σε τοπικό επίπεδο, αναδεικνύοντας, ωστόσο, τον κοινωνικό χαρακτήρα της τοπικής αυτοδιοίκησης, με το συντονισμό κοινωνικών δομών και την υποστήριξη του εθελοντισμού, για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων των πολιτών.

5.(2015), Α. Τριανταφυλλοπούλου- Οδ.Σπηλιόπουλος, «*Institution of social economy: Sectors of cooperation in the countries of southern Europe*», *Economics and Finance* 33(2015), www.elsevier.com/locate/procedia.

Ο τρίτος τομέας της οικονομίας ή κοινωνικός τομέας, αναδεικνύεται και υπό συνθήκες περιορισμού της ζήτησης αγαθών και υπηρεσιών ή αδυναμίας ενίσχυσης της απασχόλησης από το δημόσιο, εξαιτίας δημοσιονομικών προβλημάτων, καταστάσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την παρατεταμένη ανεργία. Η παρέμβαση του κράτους για την ενίσχυση της απασχόλησης, δημιουργεί την ανάγκη θεσμοθέτησης ίδρυσης διακριτών νομικών προσώπων, με στόχο τη σύνδεση με την κοινωνία και την ένταξη, κυρίως, ευπαθών ομάδων, στη κοινωνική και οικονομική ζωή. Στην Ελλάδα διακριτό νομικό πρόσωπο για την ανάπτυξη του τρίτου τομέα, θεσμοθετείται το 2011. Ωστόσο, στα λοιπά κράτη, όπως και στο χώρο της νοτιοανατολικής Ευρώπης, ο θεσμός είναι γνωστός και έχει δοκιμαστεί. Η συνάφεια του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας στα κράτη της νοτιοανατολικής Ευρώπης, αλλά και των κοινωνικών υπηρεσιών, της εκπαίδευσης και του πολιτισμού, που αποτελούν αντικείμενα των κοινωνικών επιχειρήσεων, μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για τη συνεργασία στο χώρο αυτό, μεταξύ των ελληνικών

επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων των χωρών αυτών.

6.(2015), Οδ. Σπηλιόπουλος -Α. Τριανταφυλλοπούλου, «*The regime of bilateral investment treaties between Greece and non EU countries of southern and eastern Europe: The respective of necessary reform*». Scientific Bulletin-Economic Sciences, Volume 14/Issue 2/2015.

Η δυνατότητα, βάσει του ευρωπαϊκού δικαίου, συνεργασίας κρατών-μελών της ευρωπαϊκής ένωσης, με τρίτα κράτη, μεταξύ των οποίων και κράτη της νοτιοανατολικής Ευρώπης, αποτελεί ένα μέσο συνεργασίας της Ελλάδας με τα εν λόγω κράτη. Οι όροι και οι προϋποθέσεις της συνεργασίας αποτελούν αντικείμενο των ρυθμίσεων του παραγώγου δικαίου, που αναπτύσσονται στο άρθρο.

7.(2014), *Θεσμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης*, Νέα Εστία, τ. 1861.

Η οικονομική κρίση στο ελληνικό χώρο είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί με τη συνεργασία του δημόσιου, ιδιωτικού και κοινωνικού τομέα της οικονομίας. Η τοπική αυτοδιοίκηση, ως ο δημόσιος εκείνος φορέας, ο οποίος προωθεί τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτισμικά ενδιαφέροντα των πολιτών, αξιοποιώντας τους αναπτυξιακούς θεσμούς στη τοπική αυτοδιοίκηση. Οι προγραμματικές συμβάσεις και οι διαδημοτικές συνεργασίες, αλλά και οι διεθνείς συνεργασίες, αποτελούν θεσμούς με τους οποίους συνεργάζονται δημόσιοι και κοινωνικοί φορείς για την οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική ανάπτυξη μιας περιοχής, αντιμετωπίζοντας με τον τρόπο αυτό την οικονομική κρίση και ενισχύοντας την απασχόληση.

8.(2016), *«Η τοπική αυτοδιοίκηση ως διοικητικός και πολιτικός θεσμός: Τα όρια της διοικητικής αυτοτέλειας αναφορικά με τη συνταγματική διάταξη περί της εποπτείας του Κράτους», στο «Οι θεσμοί στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Αποτίμηση μιας αντιφατικής περιόδου», επιμ. Αργύρης Πασσάς, Δημήτρης Π. Σωτηρόπουλος,*

Αθανασία Τριανταφυλλοπούλου, Θεόδωρος Τσέκος, Δημόσια Πολιτική και Θεσμοί, εκδόσεις Παπαζήση.

Στο άρθρο γίνεται μια αποτίμηση των νομοθετικών επιλογών ως προς το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης κατά τη διάρκεια της μεταπολιτευτικής περιόδου, σε σχέση με τις διατάξεις του Συντάγματος. Ο κοινός νομοθέτης, κατά το πρώτο διάστημα της μεταπολίτευσης, θεσμοθετεί κανόνες, βάσει των οποίων, η τοπική αυτοδιοίκηση αναδεικνύει τον διοικητικό, πολιτικό και κοινωνικό της ρόλο. Σύμφωνα με την ανάλυση της υποψηφίας στη συνέχεια ο νομοθέτης επιβάλλει στη τοπική αυτοδιοίκηση κανόνες και συμπεριφορές, που τροποποιούν το ρόλο της ως θεσμού τοπικής εξουσίας, εφόσον την αντιμετωπίζει ως ένα από τα νομικά πρόσωπα, τα οποία η κεντρική διοίκηση ιδρύει και υποχρεούνται να λειτουργούν υπό τις κατευθύνσεις της. Κατά την άσκηση, συνεπώς, της διοικητικής εποπτείας, η διοίκηση ενώ οφείλει να είναι συνεπής προς τη συνταγματική διάταξη για την απαγόρευση της παρεμπόδισης της πρωτοβουλίας της τοπικής αυτοδιοίκησης, τα όρια, ωστόσο, της πρωτοβουλίας προσδιορίζονται από τον κοινό νομοθέτη, συχνά κατά τρόπο υπέρ το μέτρο συγκεντρωτικό.

9.(2012), «*Social entrepreneurship – Social enterprises. European Experience and the Greek case*», Review of European Studies, March 2012.

Στο άρθρο παρουσιάζεται ο ν. 4019/2011 με τον οποίο θεσμοθετείται για πρώτη φορά ειδική κατηγορία νομικών προσώπων για την κοινωνική επιχειρηματικότητα, με διακριτά χαρακτηριστικά και συγκεκριμένες προϋποθέσεις διοίκησης και λειτουργίας. Εν συνεχεία, επιχειρείται συγκριτική προσέγγιση των προϋποθέσεων ίδρυσης αντίστοιχων επιχειρήσεων σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος, παρουσιάζονται οι βασικοί στόχοι του προαναφερόμενου νόμου και διατυπώνονται προβληματισμοί σχετικά με την εφαρμογή και αποτελεσματικότητα των διατάξεων αυτού.

10.(2011), «*Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και οι κανόνες περί ανταγωνισμού της Συνθήκης*», Διεθνής και Ευρωπαϊκή Πολιτική τ. 23.

Η οικονομική κρίση στις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης ήδη από τη δεκαετία του '70 και ο περιορισμός των ιδιωτικών επενδύσεων, προξένησαν την ανάληψη πρωτοβουλίας από μέρους των Τοπικών Οργανισμών να παρέμβουν στη τοπική οικονομία, με την ίδρυση διακριτών νομικών σχημάτων, στο κεφάλαιο των οποίων συμμετέχει το δημόσιο, με την ευρεία του όρου έννοια, με σκοπό δραστηριότητες, κυρίως, στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών, αλλά και της βιομηχανίας, του εμπορίου και των υπηρεσιών. Ωστόσο, η συμμετοχή του δημοσίου στα διακριτά νομικά αυτά σχήματα, οδήγησε τα κράτη-μέλη να θεσπίσουν ένα ευνοϊκό καθεστώς διοίκησης και λειτουργίας των μονάδων αυτών στο εσωτερικό δίκαιο, το οποίο σταδιακά αντιμετώπισε προβλήματα, σε σχέση με τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Συνθήκης. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιληφθεί υποθέσεων, η νομική βάση των οποίων θεμελιώνεται στις διατάξεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού της Συνθήκης.

11.(2011), *«Ο Θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης στην ανάκαμψη της οικονομίας σε τοπικό επίπεδο»*, Θεωρία και πράξη Διοικητικού Δικαίου, τ. 13.

Στο άρθρο αυτό επιχειρείται η αναλυτική προσέγγιση των δράσεων και προγραμμάτων που προωθούν τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τα κράτη – μέλη αυτής, για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και την ενίσχυση της απασχόλησης σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης, με στόχο την ανάκαμψη της οικονομίας σε τοπικό επίπεδο, την επέκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας των ιδιωτών και την ανάσχεση της ανεργίας. Η αντικειμενική αδυναμία της κεντρικής διοίκησης να συμβάλει αποτελεσματικά στην ανάκαμψη της οικονομίας σε τοπικό επίπεδο, ωθεί τις τοπικές αρχές να αναλάβουν πρωτοβουλίες για την ανάκαμψη της οικονομίας στο πεδίο δράσης τους. Ειδικότερα, η τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα, με τη δομή και τις λειτουργίες τις οποίες επιτελεί, προωθεί τη συμμετοχή και έκφραση των κατοίκων και συλλογικών φορέων της περιοχής της δια μέσου των αυτοδιοικητικών θεσμών και δράσεων, ενισχύει την τοπική επιχειρηματικότητα και υποστηρίζει συλλογικά παραγωγικά σχήματα τοπικής εμβέλειας στην ανάπτυξη οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, με στόχο την ενίσχυση της απασχόλησης.

12.(2011), *«Η διοικητική αυτοτέλεια της τοπικής αυτοδιοίκησης στη διοικητική μεταρρύθμιση του 2010»*, Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου, 2011.

Στο άρθρο αυτό διατυπώνεται κριτική για τις επιλογές του κοινού νομοθέτη, σχετικά με το καθεστώς λειτουργίας της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και τους κανόνες περί της διοικητικής εποπτείας, την αποτελεσματική διοίκηση των αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης και τελικώς την αποτελεσματική διοίκηση και διαχείριση των τοπικών υποθέσεων. Ειδικότερα, αν και η τοπική αυτοδιοίκηση διαθέτει διοικητική αυτοτέλεια ως εκ του Συντάγματος και η εποπτεία του κράτους αναφέρεται μόνο στην διασφάλιση της νομιμότητας των δράσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης, ο κοινός νομοθέτης με τις επιλογές του υποχρεώνει την τοπική αυτοδιοίκηση να λειτουργεί με συγκεκριμένες ρυθμίσεις οι οποίες περιστέλλουν το καθεστώς διοικητικής αυτοτέλειας. Εξάλλου, η τοπική αυτοδιοίκηση πλην των τοπικών υποθέσεων, έχει την ευθύνη άσκησης και κρατικών αρμοδιοτήτων(οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών), οι οποίες

παραχωρούνται από τον κοινό νομοθέτη, αποτελεί δε ευχέρεια των τοπικών αρχών η κατανομή της εκτέλεσης των αρμοδιοτήτων αυτών (τοπικών και κρατικών) μεταξύ των αρμοδίων Υπηρεσιών του οικείου Οργανισμού όσο και μεταξύ των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου αυτής. Ωστόσο ο κοινός νομοθέτης κατευθύνει την τοπική αυτοδιοίκηση σε συγκεκριμένες συμπεριφορές και περιορίζει την διακριτική ευχέρεια διοίκησης των υποθέσεών της στο κύκλο και το πεδίο ευθύνης της.

13.(2010), Βιβλιοκρισία: Σπηλιόπουλος Οδ. “*Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οικονομική ολοκλήρωση*” Αθήνα, Διόνικος», Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης τ. 16.

Η βιβλιοκριτική αυτή μελέτη αναδεικνύει την αναλυτική παρουσίαση από τον συγγραφέα τόσο των ρυθμίσεων της Συνθήκης, όσο και του παραγώγου δικαίου για τη θέσπιση κανόνων, οι οποίοι εφαρμόζονται μεταξύ των επιχειρήσεων, ώστε να εξασφαλίζεται το καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού. Επίσης παρουσιάζονται οι ρυθμίσεις για την απαγόρευση κρατικών ενισχύσεων καθώς και για την θέσπιση στο εσωτερικό δίκαιο κανόνων οι οποίοι επιτρέπουν την ίδρυση επιχειρήσεων που λειτουργούν με ευνοϊκό καθεστώς. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει ότι οι λειτουργούσες με το καθεστώς αυτό επιχειρήσεις κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά και ως εκ τούτου θίγεται ο ανταγωνισμός.

Στο άρθρο βιβλιοκρισίας επισημαίνεται ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και η μεταβολή του σκοπού της από το χρόνο της δημιουργίας της και εντεύθεν. Ως προς τις κρατικές ενισχύσεις, ειδικότερα, παρατηρείται ότι το δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έκρινε ότι δεν είναι επιτρεπτές και δεν συνάδουν με το Ευρωπαϊκό δίκαιο. Το καθεστώς των κρατικών ενισχύσεων είναι ευνοϊκό για συγκεκριμένες κατηγορίες επιχειρήσεων και προσκρούει στους κανόνες περί ανταγωνισμού. Διατυπώνεται, επίσης, η άποψη ότι η οικονομική ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναγκαία, αλλά προκειμένου να εφαρμοστεί αποτελεσματικά, είναι απαραίτητο πέραν της νομισματικής ένωσης να θεσμοθετηθούν και κοινές δημοσιονομικές πολιτικές μεταξύ των κρατών-μελών.

14.(2010), «*Από την κοινωνική πρόνοια στην κοινωνική επιχειρηματικότητα: Ο εμπλουτισμός των παραδοσιακών κοινωνικών υπηρεσιών με σύγχρονα μοντέλα κοινωνικής Ανάπτυξης, Μελέτη περίπτωσης η Ναυπακτία*». Συνεργασία με: Ε. Μπιτσάνη, Δ. Σταυρουλάκη, Σ. Σταυρούγιαννη, Π. Καλομενίδη. «Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη- Social Cohesion and Development”, Άνοιξη 2010, τόμος 5ος, τ. 1.

Το άρθρο αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης έρευνας με θέμα τη κοινωνική επιχειρηματικότητα στη γεωγραφική περιοχή της ορεινής Ναυπακτίας, η οποία εκπονήθηκε στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος Αρχιμήδης Ι και το οποίο χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ και το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Στο άρθρο αυτό διερευνώνται οι προσδιοριστικοί παράγοντες για την ανάπτυξη κοινωνικών επιχειρήσεων στο νομό Αιτωλοακαρνανίας, οι ανάγκες της τοπικής αγοράς σε υπηρεσίες του τρίτου τομέα της οικονομίας και οι δυνατότητες ανάπτυξης βιώσιμων επιχειρήσεων του τομέα αυτού, με

τις οποίες μπορεί να ενδυναμωθεί αφενός η απασχόληση στο επίπεδο του νομού, και αφετέρου να ενταχθούν στην αγορά εργασίας ομάδες πληθυσμού ιδιαίτερα ευπαθείς.

15.(2009), «Θεσμοί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και ο ρόλος τους στην Τοπική Ανάπτυξη», Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης, τ. 15.

Στο άρθρο διερευνάται η δυνατότητα άσκησης αρμοδιοτήτων του τομέα ανάπτυξης από τους αυτοδιοικητικούς θεσμούς. Ο κοινωνικός, αναπτυξιακός και διοικητικός ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης αναδεικνύονται μέσα από τη δημιουργία θεσμών, οι οποίοι προβλέπονται από την ελληνική νομοθεσία με στόχο την υποστήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης στην εκπλήρωση του ρόλου της. Οι τοπικές αρχές έχουν ευχέρεια να καταναείμουν τις αρμοδιότητες μεταξύ των θεσμών αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη λειτουργία των υποθέσεων με στόχο την προώθηση των οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και πολιτισμικών ενδιαφερόντων των πολιτών. Πέραν της αυτοτελούς άσκησης αρμοδιοτήτων, οι οποίες ανατίθενται από τον οικείο Οργανισμό στους αυτοδιοικητικούς θεσμούς, υπάρχει δυνατότητα συνεργασίας μεταξύ αυτών, αλλά και φορέων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τοπικών συλλογικών σχημάτων για την αποτελεσματικότερη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

16.(2008), «Οι Αναπτυξιακοί θεσμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην εφαρμογή των αρχών του Ευρωπαϊκού Χάρτη», Διοικητική Ενημέρωση τ. 47.(σελ. 5-24)

Στο άρθρο αυτό διερευνώνται ζητήματα σχετικά με την οργάνωση του συστήματος διακυβέρνησης της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης και των αρμοδιοτήτων που αυτή ασκεί, σε σχέση με τις αρχές, τις οποίες περιλαμβάνει ο Ευρωπαϊκός Αστικός Χάρτης II, ο οποίος παρουσιάστηκε στη Σύνοδο της Επιτροπής Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών, στο Στρασβούργο στις 27-29 Μαΐου 2008. Ειδικότερα, στον Ευρωπαϊκό Αστικό Χάρτη περιέχονται αρχές για ένα πρότυπο διακυβέρνησης, το οποίο, κατά την άποψη των αιρετών αρχόντων των ευρωπαϊκών χωρών πρόκειται να εφαρμοστεί από τις τοπικές Αρχές, οι οποίες διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλο στο περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης. Κατά την εκτίμηση της Επιτροπής των Περιφερειακών και Τοπικών Αρχών, η κεντρική διοίκηση επιμελείται πλέον ζητημάτων, τα οποία αναφέρονται, ως επί το πλείστον, στη διαχείριση των γενικών υποθέσεων, ενώ αντίθετα η τοπική αυτοδιοίκηση πρόκειται να επωμιστεί την άσκηση πολιτικών σε τοπικό επίπεδο, ιδίως σε

ζητήματα τοπικής οικονομίας, μετανάστευσης, δια-πολιτισμικών θεμάτων, απασχόλησης. Ως εκ τούτου, η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ανάγκη να οργανώσει τις Υπηρεσίες της, ώστε να εξυπηρετούνται οι πολίτες από τη μικρή γειτονιά έως και τα μεγάλα αστικά κέντρα. Με τον τρόπο αυτό αναδεικνύεται ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης για την άσκηση αρμοδιοτήτων τοπικού χαρακτήρα.

17.(2007), «Ο ρόλος της τοπικής Αυτοδιοίκησης στη τοπική ανάπτυξη ως πλησιέστερης προς το πολίτη Αρχής», Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης, τ. 13.σελ.131-148.

Το άρθρο αναφέρεται στις λειτουργίες που επιτελεί η τοπική αυτοδιοίκηση, σύμφωνα με τις αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας. Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει την ευθύνη της εφαρμογής ενός σημαντικού μέρους των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα κράτη - μέλη σταδιακά προσδίδουν στη τοπική αυτοδιοίκηση αρμοδιότητες, προκειμένου να ασκηθούν από αυτή, ως αρχή την οποία ο πολίτης εμπιστεύεται λόγω της εγγύτητας και της τοπικής λογοδοσίας και η οποία γνωρίζει τις ανάγκες των πολιτών και προωθεί τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτισμικά και πολιτιστικά συμφέροντα αυτών. Ειδικότερα, σημαντικό ρόλο επιτελεί η τοπική αυτοδιοίκηση στη δυνατότητα παρέμβασης στην τοπική οικονομία, όχι μόνο με τη δημιουργία οικονομικών μονάδων, αλλά και την υποστήριξη των τοπικών φορέων προς τις οικονομικές μονάδες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αλλά και των λοιπών τομέων της οικονομίας με στόχο την ορθολογική κατά το δυνατόν και σύμμετρη τοπική ανάπτυξη. Η αξιοποίηση των τοπικών πόρων και δυνατοτήτων προϋποθέτει τη χρήση μεθόδων, οι οποίες θα επιτρέψουν να καταστεί η τοπική οικονομία βιώσιμη και αποτελεσματική.

18.(2007), «Παραχώρηση δημοτικών και κοινοτικών υπηρεσιών – Νομικό καθεστώς – Προβλήματα», Διοικητική Ενημέρωση, τ. 29.(44-64).

Η τοπική αυτοδιοίκηση, κατά το νόμο, έχει τη δυνατότητα να συνεργάζεται με το κράτος ή λοιπούς δημόσιους φορείς για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της . Έχει, επίσης, τη δυνατότητα να αναθέτει προς τρίτους ή προς νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου την άσκηση αντίστοιχων αρμοδιοτήτων. Η επιλογή και τα κριτήρια ανάθεσης, αποτελεί ευχέρεια του αποφασίζοντος οργάνου. Κατά την απόφαση είναι αναγκαίο να εκτιμάται τόσο η φύση της υποθέσεως, όσο και η αποτελεσματικότητα προς το συμφέρον του πολίτη. Συνεπώς, αρμοδιότητες οι οποίες σχετίζονται με υπηρεσίες κοινωνικού,

πολιτιστικού, εκπαιδευτικού χαρακτήρα, εκτιμάται ότι, πρέπει να ανατίθενται σε νομικά πρόσωπα, τα οποία ιδρύει ή στα οποία συμμετέχει, ώστε να αποφεύγεται η εμπορευματοποίηση και να έχει τη δυνατότητα να απολαύει κάθε πολίτης, ενώ αντιθέτως αρμοδιότητες οι οποίες σχετίζονται με την οικονομική ανάπτυξη μπορεί να ανατίθενται σε νομικά πρόσωπα τα οποία ιδρύει ή στα οποία συμμετέχει, ώστε να αξιοποιούνται οι πλουτοπαραγωγικοί πόροι ολοκληρωμένα ή προς τρίτους, με τους οποίους οι όροι ανάθεσης, πρέπει να αποβλέπουν στο δημόσιο συμφέρον

19.(2005), *«Από τον έλεγχο της νομιμότητας στη διαμόρφωση της νομολογίας του Έλληνα Δικαστή για μια βιώσιμη ανάπτυξη»*, Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης, τ. 11.

Διατυπώνεται η κρίση του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά την επεξεργασία των προεδρικών διαταγμάτων σχετικών με τη βιώσιμη ανάπτυξη σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο διοίκησης.

20.(2005), *«Το δικαίωμα στην εργασία και ο ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης»*, Εργασιακές Σχέσεις (www.special-edition.gr), 2005.

Στο άρθρο περιγράφεται ο χαρακτήρας της τοπικής αυτοδιοίκησης ως κοινωνικού θεσμού και η παρέμβασή της «ως εργοδότη» στην απασχόληση στο τοπικό επίπεδο.

21.(2005), *«Διαχείριση απορριμμάτων»*, βιβλιοπαρουσίαση «Βιβλιοθήκη περιβαλλοντικού Δικαίου-12, Δήμος τ. 3.

Στο συλλογικό αυτό τόμο γίνεται παρουσίαση των μεθόδων διαχείρισης απορριμμάτων, καταγράφονται συγκριτικά στοιχεία και αποτυπώνεται η ευρωπαϊκή εμπειρία και τα αποτελέσματα, τα οποία έχουν παρατηρηθεί από την εφαρμογή διαφορετικών μεθόδων διαχείρισης των απορριμμάτων. Στόχος των εισηγήσεων οι οποίες αναπτύσσονται στο τόμο αποτελεί η δυνατότητα της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης να αξιοποιήσει μεθόδους, οι οποίες δοκιμάστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη διαχείριση των απορριμμάτων, προκειμένου η αρμοδιότητα αυτή να ασκηθεί με τρόπο αποτελεσματικό.

II.Μονογραφίες

1. (2026), «Κράτος και Πολίτης στη διάρκεια της κρίσης», υπό δημοσίευση στο «Διοίκηση και Κοινωνία» τ. 14, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη.

2.(2012), “*Local government and local economy-Local economy as «local affair”*”, εκδόσεις Lambert.

Στο βιβλίο αυτό παρουσιάζονται ζητήματα αναφορικά με τη διοίκηση των υποθέσεων οικονομικού χαρακτήρα της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Ειδικότερα αναλύονται τα προβλήματα που ανέκυψαν σε σχέση με την προαναφερόμενη αρμοδιότητα μετά τη διοικητική μεταρρύθμιση του 2010. Δεδομένου ότι επήλθαν ουσιώδεις μεταβολές στο καθεστώς των υφισταμένων κατά το χρόνο εκείνο επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης, εξαιτίας της υποχρεωτικής κατά το νόμο, λύσης ή συγχώνευσης αυτών, τούτο είχε ως συνέπεια η τοπική αυτοδιοίκηση να επωμίζεται σοβαρά διοικητικά και δημοσιονομικά προβλήματα, τα οποία οφείλει να αντιμετωπίσει με ίδια πλέον οικονομικά μέσα. Εξάλλου, ο θεσμικός περιορισμός που διέπει τη δράση της τοπικής αυτοδιοίκησης, αναφορικά με το τρόπο διοίκησης των υποθέσεων οικονομικού χαρακτήρα, λειτουργεί αποτρεπτικά ως προς την δυνατότητα αξιοποίησης των τοπικών παραγωγικών πόρων και συναφών αναπτυξιακών δυνατοτήτων και προοπτικών, κατά τρόπο ανταγωνιστικό με αντίστοιχες δραστηριότητες του ιδιωτικού τομέα. Στο βιβλίο περιλαμβάνεται, επίσης, πρωτογενής έρευνα και καταγραφή των οικονομικών μονάδων της αυτοδιοίκησης που υφίστανται και λειτουργούν μετά το καθεστώς του 2010.

3.(2010), «*Η απασχόληση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση*», Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α.,

Στο βιβλίο παρουσιάζονται οι μεταβολές, οι οποίες διέπουν το προσωπικό των δήμων και των περιφερειών, αλλά και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των ιδρυμάτων και επιχειρήσεων αυτών, μετά τη διοικητική μεταρρύθμιση του 2010. Ειδικότερα, σύμφωνα με το καθεστώς που διέπει την τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, αυτή ασκεί ένα ευρύ πλέγμα αρμοδιοτήτων στον τομέα της απασχόλησης. Πέραν των μέτρων και δράσεων εφαρμογής αυτής της πολιτικής στο τοπικό επίπεδο, η τοπική αυτοδιοίκηση ενεργεί η ίδια ως εργοδότης με τη σύσταση θέσεων εργασίας για τη στελέχωση των ίδιων Υπηρεσιών ή των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που κατά το νόμο δύναται αυτή να συστήσει. Οι πρόσφατες μεταβολές στο θεσμικό πλαίσιο της τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με το

νόμο για την «Νέα Αρχιτεκτονική της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης», επηρεάζουν την εργασιακή σχέση του προσωπικού αυτής και υπαγορεύουν στις τοπικές αρχές την προσαρμογή των εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας τους, με αντίστοιχη επιβάρυνση του προϋπολογισμού τους.

4.(2010),*«Η απασχόληση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση – Η περίπτωση της Περιφέρειας»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο αυτό διερευνάται το εργασιακό καθεστώς του προσωπικού της αυτοδιοίκησης μετά την ίδρυση των νεοσύστατων περιφερειών, ως δευτέρου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι μεταβολές που επήλθαν με την διοικητική μεταρρύθμιση του 2010 και συγκεκριμένα με την συγχώνευση των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και τη δημιουργία αυτοδιοικούμενων περιφερειών, επέδρασαν και στο

καθεστώς εργασίας του προσωπικού. Ειδικότερα, οι εργαζόμενοι της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης είτε μετετάγησαν σε Υπηρεσίες της περιφέρειας, είτε μετακινήθηκαν σε Υπηρεσίες των Δήμων, στους οποίους μεταβιβάστηκαν αρμοδιότητες των καταργούμενων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, με αποτέλεσμα τη σχετική αδυναμία των περιφερειών να στελεχώσουν τις Υπηρεσίες τους βάσει των πραγματικών αναγκών τους. Αναγκάστηκαν, συνεπώς, να δεχθούν προσωπικό από τις καταργούμενες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και να προβούν σε ενέργειες ενσωμάτωσης και αξιοποίησής του πράγμα όχι εύκολο ούτε απλό.

5.(2009),*«Ο θεσμός των επιχειρήσεων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά το καθεστώς του 3463/06»,* Αθήνα, εκδόσεις Α.Ν. Σάκκουλα, σειρά: Διοίκηση και Οικονομία – 40.

Στη μελέτη αυτή επιχειρείται αναλυτική παρουσίαση του θεσμικού καθεστώτος των επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης σε εφαρμογή των ρυθμίσεων του νόμου 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων». Εξετάζονται τα προβλήματα που ανέκυψαν από την μετατροπή υφισταμένων επιχειρήσεων στις νέες μορφές, που προβλέπονται από τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Αναλύονται επίσης, οι συνέπειες της απαγόρευσης σύστασης οικονομικών μονάδων για τη διοίκηση συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων όπως, επί παραδείγματι, η κατασκευή δημοτικών έργων. Οι ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση των μονάδων αυτών απευθείας από τους δήμους εκτιμάται κατά τη συγγραφέα, ότι θα προξενήσουν ζητήματα παραβίασης των κανόνων περί αθέμιτου ανταγωνισμού. Παράλληλα, η υποχρεωτική μεταφορά του προσωπικού

των καταργουμένων νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου στις Υπηρεσίες των δήμων πιθανολογείται ότι θα προκαλέσει νομικά ζητήματα αναφορικά με την εφαρμογή του γενικών διατάξεων περί προσλήψεων στο δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

6.(2008),*«Επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Νομικό καθεστώς και στοιχεία επιχειρήσεων από το 1833 έως και σήμερα»,* Αθήνα, εκδόσεις Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος.

Το βιβλίο παρουσιάζει τον θεσμό των επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από τη σύσταση των πρώτων δήμων του ελληνικού κράτους και την εφαρμογή του δημοτικού νόμου έως τον τελευταίο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων του 2006. Οι επιχειρήσεις παρουσιάζονται αναλυτικά κατά κλάδο και δραστηριότητα από το 1833 μέχρι το 2008, γίνεται καταγραφή αυτών κατά γεωγραφική περιφέρεια και νομική μορφή, ενώ παράλληλα παρατίθενται οικονομικά στοιχεία των επιχειρήσεων και τίθενται ζητήματα οργάνωσης και λειτουργίας αυτών.

7.(2004), *«Οι επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο γίνεται παρουσίαση των ζητημάτων οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

3.Συλλογικοί τόμοι

1.(2017), *Th. Tsekos/A. Triantafylopoulou, "Policy Evaluation Capacity in the Greek Local Government: Formal Imlementation and Substantial failures",* στο *«Evaluating Reforms of Local Public and Social Services in Europe: More Evidence for Better Results»*, eds:Ivan Koprić, Hellmut Wollmann, Εκδόσεις Palgrave McMillan.

Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει κανόνες αξιολόγησης με στόχο την αποτελεσματικότητα στη κεντρική διοίκηση και στη τοπική αυτοδιοίκηση. Ωστόσο, οι όροι και προϋποθέσεις, καθώς και η αδυναμία εφαρμογής των κανόνων της αξιολόγησης, δεν εφαρμόζονται, κατά τρόπον, ώστε να έχουμε ασφαλή συμπεράσματα για την απόδοση των μεταρρυθμίσεων.

2.(2016), Th. Tsekos/A. Triantafylopoulou, *“From municipal socialism to the sovereign debt crisis: Local services in Greece 1980-2015”*, στο H. Wollman, I. Kopric, G. Marcou (επιμ.), *«Public and Municipal to Private Sector Provision»*, Governance and Public Management Series, Palgrave.

Η πολιτική των κεντρικών διοικήσεων που ακολουθήθηκε, κυρίως μεταπολεμικά, στα κράτη της Ευρώπης, αλλά και του ευρύτερου χώρου, αμφιταλαντεύεται μεταξύ ενός συστήματος αποκρατικοποιήσεων-αποδημοτικοποιήσεων και αξιοποίησης της εθνικής περιουσίας και παροχής, κυρίως κοινωνικών υπηρεσιών, από το κράτος. Στην Ελλάδα την πρωτοβουλία ανέλαβε, για μεγάλο χρονικό διάστημα, το κράτος το οποίο παρείχε είτε το ίδιο είτε από τη τοπική αυτοδιοίκηση αντίστοιχων υπηρεσιών και στη συνέχεια και λόγω της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποδημοτικοποιεί υπηρεσίες προς νομικά πρόσωπα, τα οποία η ίδια ιδρύει ή στα οποία συμμετέχει και λειτουργούν με καθεστώς δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

4.Βιβλία με συνεργασία

1.(2016), Α. Τριανταφυλλοπούλου- Γ. Κωστής, *«Ιστορία των Κυβερνητικών και Διοικητικών Θεσμών στην Ελλάδα»*, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, εκδόσεις Σάκκουλα.

Η οργάνωση της κεντρικής διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης από τη συγκρότηση του νέου ελληνικού κράτους και εντεύθεν, διήλθε πολλά στάδια και ικανό αριθμό μεταρρυθμίσεων. Ωστόσο, ένας αποτελεσματικός τρόπος διοίκησης και οι ενδεδειγμένες μορφές οργάνωσής της, εξακολουθούν να αποτελούν το βασικό ζήτημα κάθε σχετικής πρωτοβουλίας, αλλά και κρίσιμο διακύβευμα όσον αφορά στη συνολική λειτουργία του κράτους εν στενή και ευρεία εννοία. Στο βιβλίο επιχειρείται μια ιστορική, περιγραφική ανάλυση του τρόπου με τον οποίο οργανώθηκε μέχρι σήμερα η κεντρική και αποκεντρωμένη διοίκηση του κράτους, καθώς και η τοπική αυτοδιοίκηση.

Η συμμετοχή μου στη συγγραφή του βιβλίου ήταν η ανάπτυξη της ενότητας της ιστορίας του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης από της συστάσεως του νέου ελληνικού κράτους, μέχρι και της τελευταίας μεταρρύθμισης του 2010.

2.(2009), Κ. Τσουντας-Α. Τριανταφυλλοπούλου, *«Η οργάνωση και οι λειτουργίες της Κεντρικής Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης»*, σειρά: Δημόσια Πολιτική και Θεσμοί. Αθήνα, εκδόσεις Παπαζήση.

Στο βιβλίο επιχειρείται αναλυτική προσέγγιση των λειτουργιών που επιτελεί η κεντρική διοίκηση και η τοπική αυτοδιοίκηση. Αρχικώς, γίνεται παρουσίαση και συγκριτική ανάλυση των πολιτικών και διοικητικών συστημάτων, με έμφαση στην ελληνική περίπτωση, ακολουθεί η διάκριση των λειτουργιών που επιτελούνται και αναλύεται η εκτελεστική λειτουργία, οι αρμοδιότητες των οργάνων, με τα οποία ασκούνται οι δράσεις αυτές, ο έλεγχος της δημόσιας διοίκησης και η ευθύνη των μελών των διοικητικών οργάνων. Η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί μέρος του συστήματος οργάνωσης του κράτους, ασκεί ένα ευρύ πεδίο αρμοδιοτήτων και επιτελεί τις λειτουργίες αυτές στο επίπεδο στο οποίο εκτείνεται η αρμοδιότητά της. Μελετάται το καθεστώς διοίκησης, οργάνωσης και λειτουργίας της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού.

3.(2007), *«Η ανάπτυξη της κοινωνικής επιχειρηματικότητας στον τομέα του πολιτισμού στην Περιφέρεια – Μελέτη περίπτωσης Ορεινής Ναυπακτίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας (Δήμοι Αποδοτίας, Πρατάνου, Πυλλήνης)*, Συλλογικός Τόμος με Ευγενία Μπιτσάνη, Σταύρο Σταυρόγιαννη, Δημήτρη Σταυρουλάκη, Αθήνα, εκδόσεις

Διόνικος.

Στην εργασία αυτή εξετάζεται η «παραγωγή» του πολιτιστικού προϊόντος σε τοπικό επίπεδο από οικονομικές μονάδες, οι οποίες έχουν μεν οικονομικό περιεχόμενο, αλλά δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα. Ο πολιτισμός, ως δημόσιο αγαθό και υπηρεσία, προσφέρεται αδιακρίτως προς την κοινωνία των πολιτών. Ο κοινωνικός τομέας της οικονομίας, ο οποίος οργανώνεται με τη μορφή επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης, συνεταιρισμών ή αστικών μη κερδοσκοπικών εταιριών, προσφέρεται για τη διαχείριση του πολιτιστικού προϊόντος ή υπηρεσίας, υπό την ευρεία έννοια του όρου. Στον τόμο, μετά τη θεωρητική προσέγγιση του κοινωνικού τομέα της οικονομίας, παρουσιάζεται η περίπτωση της ορεινής Ναυπακτίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, μια περιοχή με πλούσια στοιχεία πολιτιστικής σημασίας και παράδοσης, τα οποία είναι ανάγκη να διατηρηθούν για τις επόμενες γενιές.

4.Επιμέλεια

(2016), «Οι θεσμοί στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Αποτίμηση μιας αντιφατικής περιόδου», επιμ. Αργύρης Πασσάς, ΔημήτρηςΠ. Σωτηρόπουλος, Αθανασία Τριανταφυλλοπούλου, Θεόδωρος Τσέκος, Δημόσια Πολιτική και Θεσμοί, εκδόσεις Παπαζήση.

ΣΤ.Επιστημονικό και Ερευνητικό Έργο πρό της εκλογής μου στο πρώην ΤΕΙ Πελοποννήσου

Ι. Δημοσιεύσεις

1.(1998), «Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α.», Τοπική Αυτοδιοίκηση, Τεύχος 1. Ο νόμος 1416/1984 θέσπισε ειδικούς κανόνες για την ίδρυση και λειτουργία των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στο άρθρο παρατίθενται οι όροι και οι προϋποθέσεις, ίδρυσης και λειτουργίας κάθε κατηγορίας επιχειρήσεων που προβλέπονται στο νόμο.

2.(1998), «Προτάσεις για το καθεστώς λειτουργίας των επιχειρήσεων Ο.Τ.Α», Τετράδια Αυτοδιοίκησης - τ. 3. Ο νόμος 1416/1984, προέβλεπε τη δημιουργία επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης με κανόνες ιδιωτικού δικαίου. Ωστόσο, μετά την τροποποίηση του καθεστώτος νομικών προσώπων που ιδρύονται από φορείς του δημόσιου τομέα και την οριοθέτηση του δημοσίου τομέα, κατά τις διατάξεις του ν. 1890/1990, επήλθαν αλλαγές και στη λειτουργία των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στο άρθρο

παρατίθενται προτάσεις για τη λειτουργία των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού για τον οποίον αυτές ιδρύονται και τη συμβολή τους στη τοπική ανάπτυξη.

3.(1998), *«Λειτουργία – Προβλήματα – Προοπτική του θεσμού των επιχειρήσεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Ιούνιος 1998. Μετά τις μεταβολές που επήλθαν σε κεντρικό επίπεδο για τη λειτουργία των νομικών προσώπων που ιδρύονται από το κράτος και τους λοιπούς δημόσιους φορείς, καθώς και από τη τοπική αυτοδιοίκηση και η υποχρέωση προς προσαρμογή του εθνικού δικαίου στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τα νομικά αυτά πρόσωπα, διαπιστώνονται ζητήματα δυσλειτουργίας των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στο άρθρο παρατίθενται προτάσεις και προβληματισμοί, ως προς το μέλλον των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης, μετά τις μεταβολές αυτές.

4.(1998), *«Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση – Αποκέντρωση, Ιανουάριος – Φεβρουάριος 1998. Στο άρθρο παρατίθενται οι και σχολιάζονται οι όροι και προϋποθέσεις ίδρυσης, διοίκησης και λειτουργίας των επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

5.(1997), *«Κίνητρα και Τοπικά Συμβούλια (Ν. 1416/84 & 1622/86)»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση – Αποκέντρωση, Μάιος – Ιούνιος 1997.

Η θέσπιση των τοπικών Συμβουλίων ως συμμετοχικού θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης, συνοδεύονται από ομάδα κινήτρων με στόχο την ενθάρρυνση των πολιτών στη συμμετοχή και λήψη αποφάσεων σε τοπικό επίπεδο, σε συνδυασμό με τη συμβολή των τοπικών Αρχών για το σκοπό αυτό.

6.(1997), *«Ιδιωτικοποίηση του δημοσίου τομέα και δημοσιοποίηση του ιδιωτικού»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση – Αποκέντρωση, Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 1997.

Η υποχρέωση προσαρμογής των κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου, συνετέλεσε στην απελευθέρωση του δημόσιου τομέα και των νομικών προσώπων που ιδρύονται από το κράτος και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ώστε αυτά να λειτουργούν με τους κανόνες περί ανταγωνισμού. Ωστόσο, λοιποί κανόνες υποχρεώνουν, βάσει του ίδιου δικαίου, νομικά πρόσωπα που ιδρύονται από δημόσιους φορείς να τηρούν τους κανόνες του δημοσίου ως προς τη λειτουργία τους. Οι διατάξεις αυτές, έχουν συνέπεια και στη

λειτουργία των επιχειρήσεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στο άρθρο διατυπώνονται προβληματισμοί, ως προς το διττό αυτό καθεστώς στις επιχειρήσεις των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

7.(1996), *«Όργανα που αποφασίζουν ή γνωμοδοτούν για τα έργα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης»*, «Τοπική Αυτοδιοίκηση», τ. 4. Στο άρθρο γίνεται μια περιγραφή και διατυπώνονται προβληματισμοί, ως προς τα όργανα που αποφασίζουν και γνωμοδοτούν για την εκτέλεση έργων και τη διενέργεια προμηθειών στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης δεύτερου βαθμού.

8.(1995), *«Το Φυσικό Αέριο»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση – Αποκέντρωση, Απρίλιος – Ιούνιος 1995. Η επιλογή της κεντρικής διοίκησης να συμβληθεί με τρίτες χώρες για την εισαγωγή φυσικού αερίου, ανέδειξε την πρωτοβουλία της τοπικής αυτοδιοίκησης να παρέμβει με τις επιχειρήσεις που ιδρύει ή στις οποίες συμμετέχει, στο τομέα της διανομής φυσικού αερίου. Στο άρθρο παρατίθενται προτάσεις για τη δραστηριότητα αυτή της τοπικής αυτοδιοίκησης.

9.(1993), *«Ο νόμος 2130/1993»*, Τοπική Αυτοδιοίκηση – Αποκέντρωση, τ. 2-3.

Στο άρθρο γίνεται μια κωδικοποίηση των διατάξεων που επέφεραν μεταβολές στην τοπική αυτοδιοίκηση και τις συνέπειες που επέφεραν οι μεταβολές αυτές στην οργάνωση και λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων που ιδρύονται από αυτή, μετά τη θέσπιση του ν.2130/1993.

10.(2001),*«Επιχειρήσεις Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης – Ειδικά Ζητήματα: Έργα – Μελέτες – Προμήθειες – Προσωπικό»*, Αθήνα, Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο αναλύονται τα ειδικά ζητήματα που σχετίζονται με τη λειτουργία των επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κυρίως, ως προς την εκτέλεση έργων, την διενέργεια προμηθειών και την ανάθεση υπηρεσιών.

11.(2000),*«Επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (α' βαθμίδα) – Ειδικά Ζητήματα»*, Αθήνα, Εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο παρουσιάζονται ειδικά ζητήματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας των επιχειρήσεων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού.

II.Βιβλία με συνεργασία

1.(1997), «Μεταβολές των διατάξεων για τη Φορολογία Δήμων, Κοινοτήτων, Ν. Α. Ν.Π.Δ.Δ. της Τ.Α., Επιχειρήσεων Ο.Τ.Α. μετά την Ισχύ του Ν. 2459/1997», Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο διατυπώνονται ειδικά φορολογικά ζητήματα μετά την εφαρμογή του νόμου 2459/1997 από την αρχική θέσπιση ευνοϊκών ρυθμίσεων του ν.1416/1984.

2.(2001), «Οδηγός Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης – Αποχέτευσης», Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α.. Οι δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης αποχέτευσης, αποτελούν, σύμφωνα με τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρα. Με την έννοια αυτή, οτέ μεν χρησιμοποιούν κανόνες δημοσίου, οτέ δε κανόνες ιδιωτικού δικαίου. Στο βιβλίο παρατίθενται διατάξεις σχετικές με τους κανόνες που ακολουθούν για τη λειτουργία τους τα νομικά αυτά πρόσωπα, ως προς την εκτέλεση έργων, τη διενέργεια προμηθειών και την ανάθεση υπηρεσιών.

3.(2000), «Προμήθειες Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης», Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

Στο βιβλίο παρατίθενται διατάξεις σχετικές με τους κανόνες που ακολουθούνται από την πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκησης, ως προς την προμήθεια πραγμάτων και υλικών, βάσει του κανονισμού προμηθειών των ΟΤΑ.

4.(1989), «Οι αμιγείς επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης» στο «Νέοι Θεσμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης», Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α..

III.Επιμέλεια- Κωδικοποιήσεις

1.(2006), *«Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων(N. 3463/2006)»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α. Στο βιβλίο κωδικοποιούνται οι διατάξεις του Ν. 3463/2006, παρατίθενται κατά τρόπο συστηματικό οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες συμπληρώνουν τις διατάξεις του, ενώ παράλληλα περιλαμβάνονται αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου της Ευρώπης, οι οποίες ερμηνεύουν τις σχετικές με τη νομοθεσία της τοπικής αυτοδιοίκησης ρυθμίσεις.

Οι διατάξεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων συσχετίζονται με λοιπές διατάξεις νόμων, οι οποίες συμπληρώνουν τη νομοθεσία για την τοπική αυτοδιοίκηση. Συγχρόνως, τα ελληνικά δικαστήρια και το ΔΕΚ έχουν επιληφθεί ζητημάτων, τα οποία θεμελιώνονται νομοθετικά στις διατάξεις του Κώδικα.

2.(2006), *«Νομολογία επί θεμάτων Δαπανών Α΄ Βαθμού ετών 2000-2006»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α. Στον τόμο αυτόν παρουσιάζονται αποφάσεις της 16^{ης} Υπηρεσίας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αρμόδιας για τον έλεγχο δαπανών της τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών της προσώπων. Επίσης, γίνεται σχολιασμός σε θέματα που προκύπτουν κατά το Δημοσιονομικό έλεγχο, και συγκεκριμένα σε σχέση με τον τρόπο που αντιμετωπίζεται η οικονομική διαχείριση των δήμων εκ μέρους του Συνεδρίου.

3.(2002), *«Κωδικοποίησης των διατάξεων της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Π.Δ. 410/1995»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α.. Μετά το κώδικα δήμων και κοινοτήτων, Π.Δ. 410/1995, επήλθαν μεταβολές σχετικές με την οργάνωση, διοίκηση και λειτουργία της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Στο βιβλίο, παρατίθενται κωδικοποιημένες οι διατάξεις, με τη συμπλήρωση και αντικατάσταση των διατάξεων του π.δ 410/1995.

4.(2002), *«Κωδικοποίηση των διατάξεων της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Ν. 3013/2002»,* Αθήνα, εκδόσεις Ε.Ε.Τ.Α.Α.. Μετά και την έκδοση νεότερων διατάξεων και μέχρι το 2002, κωδικοποιούνται οι διατάξεις της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, με τη συμπλήρωση και αντικατάσταση αυτών.

1. «Local Public Sector Reforms: An International Comparison ('LocRef')», European Cooperation in Science and Technology(COST)(2013-2017).
2. «Μελέτη προετοιμασίας για την εφαρμογή της παρ. Ζ του άρθρου 204 “Αρμοδιότητες νησιωτικών δήμων” του ν. 2852/2010», Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2011.
3. «Μελέτη αξιοποίησης των θεσμικών εργαλείων συνεργασίας στο νησιωτικό χώρο» Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2011.
4. «Εκπόνηση πρότυπων Οργανισμών Εσωτερικής Υπηρεσίας», στο πλαίσιο των Καλλικρατικών Δήμων, Ε.Ε.Τ.Α.Α.,2010.
5. «Εκπόνηση πρότυπων κανονισμών λειτουργίας των συλλογικών αιρετών οργάνων των νέων δήμων», Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2010.
6. «Εκπόνηση οδηγού σύνταξης των Οργανισμών Εσωτερικών Υπηρεσιών των νέων δήμων», Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2010.
7. «Πρότυποι Οργανισμοί Εσωτερικών Υπηρεσιών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και κοινωφελών επιχειρήσεων», Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2010.
8. «Καταγραφή της ακινήτου περιουσίας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α΄ βαθμού», ΚΕΔΚΕ-ΕΕΤΑΑ, 2008.
9. «Άσκηση κοινωνικών υπηρεσιών των δήμων και κοινοτήτων της Κύπρου», Ε.Ε.Τ.Α.Α., 2008.
10. «Σύστημα προδιαγραφών οργάνωσης και λειτουργίας Υποστηρικτικών δομών για την αντιμετώπιση και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών» , 2008-2009.
11. Συμμετοχή στην ομάδα εργασίας για την εκπόνηση μελέτης σκοπιμότητας για τη μετεξέλιξη των Δημοτικών Επιχειρήσεων και Αναδιοργάνωση των ΝΠΔΔ του Δήμου Καλαμάτας, ΑΤΕΙ Καλαμάτας, 2007.
12. Συμμετοχή στην ερευνητική ομάδα υποστήριξης συνεδρίου «Ευρωπαϊκό forum Τοπικής ανάπτυξης και απασχόλησης», Ρόδος 16 – 17 Μαΐου 2003

13. Συμμετοχή στην ομάδα έρευνας του προγράμματος Αρχιμήδης 1, Υποέργο 02

«Διερεύνηση της γυναικείας απασχόλησης στο Ν. Μεσσηνίας και σχεδιασμός μοντέλου ένταξης-επανένταξης των γυναικών στην αγορά εργασίας, 2002.

14. Συμμετοχή στην ομάδα έρευνας με θέμα: «Προσαρμογή των κανονισμών λειτουργίας των επιχειρήσεων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις διατάξεις του Ν. 2527/1997, ΕΕΤΑΑ, 1998.

15. Συμμετοχή στην ομάδα έρευνας με θέμα: «Συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις Εταιρείες Διανομής Φυσικού Αερίου», 1988.

16. Συμμετοχή στην ομάδα έρευνας με θέμα: «Αξιοποίηση του γεωθερμικού πεδίου από επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης», 1988

Η. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ-ΗΜΕΡΙΔΕΣ

1. Ανακοίνωση στο 14^ο Διεθνές Συνέδριο EBEEC(Economies of the Balkan and Eastern European Countries) σε συνεργασία με τον Καθηγητή Ο. Σπηλιόπουλο, με θέμα «The protection of public health as a reason for restricting trade and screening for foreign investments within the EU legal orders, Φλωρεντία 20-22 Μαΐου 2022.
2. Ανακοίνωση στην επιστημονική ημερίδα του Εθνικού Ιδρύματος Κοινωνικών Ερευνών «Τα πρώτα βήματα συγκρότησης του Νέου Ελληνικού Κράτους κατά την Επαναστατική Μετ-επαναστατική περίοδο», Νοέμβριος 2021, με θέμα «Η τοπική αυτοδιοίκηση 1831-1912»
3. Ανακοίνωση στο διεθνές επιστημονικό συνέδριο European Consortium of Political Research(διαδικτυακό), 30/8/2021- 03/09/2021 με θέμα «Policy coordination and intergovernmental relations from local to national in multi level systems”
4. Κεντρική Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση: Η αδιάλειπτος διελκυστίδα μεταξύ των δύο θεσμών, 8^ο Συνέδριο Διοικητικών Επιστημών, «Η Διοίκηση στο Επίκεντρο: Σε αναζήτηση σύγχρονου ρόλου», Αθήνα 12-13 Δεκεμβρίου 2019.
5. «Από τον Ιωάννη Καποδίστρια στον «Καποδίστρια», 7^ο Συνέδριο Διοικητικών Επιστημών, «Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης: 19^{ος} -21^{ος} αιώνας», Κέρκυρα 28-19 Μαΐου 2017.
6. *2.«Οι κανόνες περί ανταγωνισμού στο τομέα των ιδιωτικοποιήσεων και αποκρατικοποιήσεων», 6^ο Συνέδριο Διοικητικών Επιστημών, «Προκλήσεις και*

Δυσχέρειες Εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης στην Ελλάδα, Σήμερα», Καλαμάτα 15-17 Οκτωβρίου 2015.

7. 3.«Οι Δημόσιες Συμβάσεις Κοινωνικής Αναφοράς: Ευρωπαϊκή νομοθεσία και νομολογία και η θέση των ελληνικών ελεγκτικών Αρχών», 2^ο Ετήσιο Επιστημονικό Συνέδριο Ένωσης Ελλήνων Δημοσιολόγων: «Επίκαιρα Ζητήματα Δημοσίου Δικαίου», Θεσσαλονίκη 15-16 Μαΐου 2015.
8. 4.«Κράτος και πολίτης στην περίοδο της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα», 1^ο Συνέδριο Ένωσης Ελλήνων Δημοσιολόγων: “Θεμελιώδη δικαιώματα και θεσμοί στην εποχή της κρίσης», Αθήνα 29-30 Απριλίου 2015»
9. ..«Memorandum of understuding και τοπική αυτοδιοίκηση: Αναδιοργάνωση και οπισθοδρόμηση», 5^ο Συνέδριο Ένωσης Διοικητικών Επιστημόνων, «Αναδιοργάνωση της διοίκησης και του Κράτους στη μετά το «μνημόνιο» εποχή», Κομοτηνή 28-30 Νοεμβρίου 2013.
10. «Τοπική Αυτοδιοίκηση και πολίτης-τρία χρόνια από την εφαρμογή της «Νέα Αρχιτεκτονική στη τοπική αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση-Πρόγραμμα«Καλλικράτης», Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κοινωνία-Σπάρτη 9 Μαΐου 2014.
11. .«Πολιτική αντιπροσώπευση και τοπική αυτοδιοίκηση»: Ένωση Ελλήνων Δημοσιολόγων, Αθήνα 6 Νοεμβρίου 2013

9.«Οι διοικητικές μεταρρυθμίσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση της περιόδου 1913-1936 στην περιοχή των Σερρών: Ονομασία-όρια-διοικητικές δομές», 1^ο Συνέδριο «Ιστορία της Διοίκησης και των Θεσμών 1870-1936 στην περιοχή των Σερρών», 10-12 Μάϊου 2013.

10.«Αξιολόγηση του θεσμικού πλαισίου «Νέα Αρχιτεκτονική της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», «Τρία χρόνια Μεταρρύθμισης στη Τοπική Αυτοδιοίκηση «Καλλικράτης»: Εμπειρίες και Προοπτικές», Άργος 12 Οκτωβρίου 2013,

11.Συμμετοχή στην επιστημονική ημερίδα με θέμα «Οι κρατικές Επιχειρήσεις και οι Επιχειρήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η Συμβολή τους στην Τοπική Ανάπτυξη», 14 Μαΐου 2010, Καλαμάτα. Εισήγηση με θέμα: «Ο θεσμός των επιχειρήσεων της αυτοδιοίκησης. Αξιολόγηση των νομοθετικών επιλογών».

12.Συμμετοχή στο Συνέδριο «Θεσμοί στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης – Αποτίμηση μιας αντιφατικής περιόδου». Εισήγηση με θέμα: «Η Τοπική αυτοδιοίκηση ως διοικητικός και πολιτικός θεσμός: Τα όρια της διοικητικής αυτοτέλειας αναφορικά με την συνταγματική διάταξη περί της εποπτείας του κράτους», 4-5 Νοεμβρίου 2011, Καλαμάτα.

13.Συμμετοχή στο 4ο Συνέδριο Διοικητικών Επιστημόνων με θέμα: «Μεταρρυθμίσεις στη τοπική αυτοδιοίκηση: Δυνατότητες, προοπτικές Αδυναμίες» Θεσσαλονίκη 1-2 Δεκεμβρίου 2011. Εισήγηση με θέμα: «Ο δεύτερος βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης στη διοικητική μεταρρύθμιση του 2010: Κρίσεις και Προβληματισμοί».

14.Μέλος της οργανωτικής επιτροπής της επιστημονικής ημερίδας «Οικονομική κρίση-τοπική αυτοδιοίκηση και εναλλακτικές μορφές ανάπτυξης», Αθήνα, 2011.

15.Συμμετοχή στο Συνέδριο «Διοικητική Μεταρρύθμιση: Δυνατότητες και προοπτικές», που διοργανώθηκε από το «Διοικητικό Επιμελητήριο» σε συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ανατολικής Αττικής, Μάρτιος 2010. Εισήγηση με θέμα: «Το νέο τοπίο της διοικητικής διάρθρωσης του κράτους».

16.Συμμετοχή στο 3^ο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα: «Εκπαίδευση και Οικονομική Ανάπτυξη», Πρέβεζα, 26-27 Μαΐου 2006 (πρακτικά Συνεδρίου σελ. 179)

17.Ημερίδα με θέμα «Η Διοικητική μεταρρύθμιση του Κράτους», Νομαρχία Βοιωτίας-ΤΕΔΚ Ν. Βοιωτίας, Νοέμβριος 2008.

18.Επιστημονικό Συνέδριο Διοικητικής Μεταρρύθμισης Διοικητικού Επιμελητηρίου, Εισήγηση με θέμα: «Οι μεταρρυθμίσεις στη δομή, οργάνωση και λειτουργία των

πρωτοβάθμιων ΟΤΑ», Αθήνα, Νοέμβριος 2008.

19. Συνέδριο του Ινστιτούτου Επιμόρφωσης-ΕΚΔΔ & Α-Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, με θέμα: Η συμβολή των ελεγκτικών διαδικασιών στη βελτίωση της διοικητικής δράσης, την καταπολέμηση της διαφθοράς και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης» Καλαμάτα, Απρίλιος 2007: Εισήγηση με θέμα: «Φορείς υποστήριξης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης».

20. Επιμορφωτικές συναντήσεις Δημάρχων και Προέδρων Κοινοτήτων (ΥΠΕΣ-ΚΕΔΚΕ-ΕΕΤΑΑ: Εισήγηση με θέμα: Συμβασιακές. Πολιτικές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης – Διαδημοτική Συνεργασία - Προγραμματικές Συμβάσεις», Αθήνα, Δεκέμβριος 2006.

21. 9^ο Workshop με θέμα: «Υποστήριξη των συνταγματικών θεσμών στην Αλβανία», του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, Εισήγηση με θέμα: «Οργάνωση και λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης» Αθήνα, 2000.

22. Συνέδριο με θέμα: «Αξιοποίηση και Ανάπλαση των Ανενεργών Αλυκών της Επτανήσου» της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λευκάδας, Εισήγηση με θέμα «Οργάνωση και διαχείριση Αλυκών από την Τοπική Αυτοδιοίκηση», Λευκάδα, 1999.

23. Διήμερο Συμπόσιο, Θεσσαλονίκη, Ιούνιος 1993, Εισήγηση με θέμα:
«Εκμετάλλευση Διανομής Φυσικού Αερίου από Δημοτικές Επιχειρήσεις».

ο Αναπτυξιακό Συνέδριο Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, Εισήγηση με θέμα: Πρόταση για τη δημιουργία φορέα εκμετάλλευσης του Γεωθερμικού Πεδίου - Νομική Μορφή - οργάνωση – Οικονομικά», Κεντρική Μακεδονία, Μάρτιος 1988.

24. Συνέδριο Εφαρμογών Γεωθερμίας, Εισήγηση με θέμα: «Νομικό και Διοικητικό πλαίσιο εκμετάλλευσης της γεωθερμικής ενέργειας στην Ελλάδα», 1988.

25. Συνέδριο του Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, Εισήγηση με θέμα:

«Διαχείριση του Γεωθερμικού Δυναμικού από επιχειρήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης», 1988.

25. Συνέδριο του Τμήματος Χημικών Μηχανικών Θεσσαλονίκης, Εισήγηση με θέμα:

«Εκμετάλλευση Διανομής - Φυσικού Αερίου από Δημοτικές Επιχειρήσεις - Θεσμικά ζητήματα που ανακύπτουν και Νομοθετικές Ρυθμίσεις», Θεσσαλονίκη 10 - 11 Ιουνίου 1993.

27. Έκτακτο Συνέδριο Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος, Εισήγηση με θέμα: «Νέες ρυθμίσεις περί των Δημοτικών και Κοινοτικών Επιχειρήσεων - Προβλήματα Λειτουργίας», Ηράκλειο - Μάρτιος 1997.

28. Τακτικό Συνέδριο Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος, Εισήγηση

με θέμα: «Επιχειρηματική Δραστηριότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης», Θεσσαλονίκη - Νοέμβριος 1997.

29. Ημερίδα της ΚΕΔΚΕ με θέμα «Λειτουργία - Προβλήματα - Προοπτική του Θεσμού των Επιχειρήσεων της Αυτοδιοίκησης», Εισήγηση με θέμα: «Προτάσεις για το καθεστώς λειτουργίας των επιχειρήσεων Ο.Τ.Α.», Αθήνα - Μάιος 1998).

30. Συνέδριο Νομαρχίας Λευκάδας με θέμα «Διοίκηση – Διαχείριση Αλυκών», Εισήγηση με θέμα «Φορέας Διαχείρισης Αλυκών», Οκτώβριος 1999.

31. Ημερίδα της Πολιτιστικής Επιχείρησης Ανάπτυξης Δήμου Ρέντη με θέμα

«Επιχειρήσεις των ΟΤΑ» Εισήγηση με θέμα: «Φορολογική μεταχείριση των επιχειρήσεων ΟΤΑ», 1998.

32. Ημερίδα της Δημοτικής Επιχείρησης Περιβάλλοντος Δήμου Καλαμαριάς, Εισήγηση με θέμα: «Συνεργασία των επιχειρήσεων ΟΤΑ με φορείς του δημόσιου και κοινωνικού τομέα», Οκτώβριος 2001.

Θ. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1. Μέλος της επιτροπής του Υπουργείου Εσωτερικών για την αναδιάρθρωση του θεσμικού πλαισίου του προγράμματος «Καλλικράτης»
2. Σύνταξη σχεδίου νόμου για τη δημιουργία Νομικού Προσώπου για τη διαχείριση στερεών αποβλήτων
3. Εκπόνηση σχεδίου νόμου για τη σύσταση επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας.
4. Επεξεργασία διατάξεων για τη συμμετοχή των ΟΤΑ σε Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, για ζητήματα ενδοοικογενειακής βίας.
5. Επεξεργασία διατάξεων στο σχέδιο του Ν. 2601/1998 «Ενισχύσεις ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας και άλλες διατάξεις».
6. Επεξεργασία του σχεδίου του προεδρικού διατάγματος για τους όρους και διαδικασίες συμμετοχής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις Εταιρίες Διανομής Αερίου (Ε.Δ.Α.) κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 8 του άρθρου 5 του Ν. 2364/1995 «Σύσταση του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Εισαγωγή, μεταφορά, εμπορία και διανομή φυσικού αερίου και άλλες διατάξεις».
7. Επεξεργασία διατάξεων για την τροποποίηση του Ν. 1559/85 «Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας».

8.Επεξεργασία διατάξεων στο σχέδιο του νόμου 1832/1989 «Τροποποιήσεις του

Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες διατάξεις».

9. Επεξεργασία διατάξεων στο σχέδιο του Ν. 1878/1990 «Τροποποίηση των διατάξεων δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης Ν. 1622/1986 και άλλες διατάξεις».
10. Επεξεργασία διατάξεων για την τροποποίηση του Π.Δ. 197/78 «Περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί τοπικών ενώσεων και κεντρικής ενώσεως των δήμων και κοινοτήτων της Ελλάδος».
11. Μέλος της ομάδας εργασίας για την κωδικοποίηση του Π.Δ. 410/1995 «Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας» και του Π.Δ. 30/1996 «Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης».

Ι. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΟ ΠΡΩΗΝ ΤΕΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Από της εκλογής μου στο ΤΕΙ Πελοποννήσου (πρώην ΤΕΙ Καλαμάτας) έχω ασκήσει διοικητικό έργο και συμμετείχα σε επιτροπές. Αναλυτικά:

1. Αντιπρόεδρος του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών
2. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 966/29.3.2017 του Προέδρου του ΤΕΙ Πελοποννήσου ορίστηκα πρόεδρος της Επιτροπής Διενέργειας Δημοσίων-ανοικτών και διεθνών διαγωνισμών για την παροχή υπηρεσιών και προμήθειας ειδών οικ. Έτους 2017.
3. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 659/12.7.2017 της Προέδρου του Τμήματος ΔΕΟ ορίστηκα μέλος της επιτροπής αξιολόγησης των αιτήσεων της πράξης «Απόκτηση Ακαδημαϊκής Διδακτικής Εμπειρίας σε νέους επιστήμονες κατόχους διδακτορικού του ΤΕΙ Πελοποννήσου» για το ακαδ. έτος 2017-2018.
4. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 466/6.6.2017 της Προέδρου του Τμήματος ΔΕΟ ορίστηκα μέλος της επιτροπής ελέγχου δικαιολογητικών για το πρόγραμμα «Πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης επιμελών φοιτητών που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες».
5. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 14/17.1.2017 της Προέδρου του Τμήματος ΔΕΟ ορίστηκα μέλος της επιτροπής Τροποποίησης προγράμματος Σπουδών του Τμήματος ΔΕΟ.
6. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 993/15.4.2016 του προέδρου του ΤΕΙ Πελοποννήσου ορίστηκα πρόεδρος της επιτροπής Διενέργειας Δημόσιων Τακτικών

Διαγωνισμών του έτους 2016.

7. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 519/3.3.2015 του Προέδρου του ΤΕΙ Πελοποννήσου ορίστηκα πρόεδρος της επιτροπής ενστάσεων Διαγωνισμών.
8. Σύμφωνα με την απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος ΔΕΟ της 11/11.11.2015(θέμα 40), ορίστηκα μέλος της Ομάδας Εσωτερικής Αξιολόγησης του Τμήματος.
9. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 4 της από 30.4.2014(θέμα 1) Συνέλευσης του Τμήματος ΔΕΟ ορίστηκα μέλος της επιτροπής κατάρτισης της πρότασης για την ακαδημαϊκή πιστοποίηση του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος ΔΕΟ.
10. Μέλος της επιτροπής κατατακτηρίων εξετάσεων.
11. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 1389/16.4.2013 του Προέδρου του ΤΕΙ Καλαμάτας ορίστηκα αναπληρωματικό μέλος της Επιτροπής Διενέργειας Δημόσιων Τακτικών Διαγωνισμών του οικ. Έτους 2013.
12. Σύμφωνα με την απόφαση με αριθμό 4/7.3.2013 του Συμβουλίου ΑΤΕΙ Καλαμάτας ορίστηκα μέλος της Επιτροπής Διαχείρισης του Ειδικού Λογαριασμού.
13. Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Τμήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης της σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του ΑΤΕΙ Καλαμάτας κατά τα ακαδημ. ετη 2008-2009,2009-2010, 2010-2011, 2011-2012.
14. Υπεύθυνη τομέα Οικονομικών Μαθημάτων του τμήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας, ΑΤΕΙ Καλαμάτας, για τα ακαδημαϊκά έτη 2006-2007 και 2008-2009.
15. Αναπληρώτρια Υπεύθυνη Τομέα Οικονομικών Μαθημάτων του τμήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του ΑΤΕΙ Καλαμάτας, για τα ακαδημαϊκά έτη 2006 και 2007-2008.
16. Μέλος της Συνέλευσης Ειδικής Σύνθεσης της Σχολής Διοίκησης και οικονομίας του ΑΤΕΙ Καλαμάτας.
17. Μέλος της επιτροπής αξιολόγησης Επιστημονικών Συνεργατών στο Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του ΑΤΕΙ Καλαμάτας για τα ακαδημαϊκά έτη 2006 -2007, 2007-2008 και 2008-2009, 2009-2010, 2010-2011, 2011-2012.
18. Μέλος της Επιτροπής κατατάξεων πτυχιούχων του Τμήματος Αυτοδιοίκησης της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας, ΑΤΕΙ Καλαμάτας, για τα ακαδημαϊκά έτη:2006-2007, 2007-2008, 2008-2009.
19. Μέλος της Επιτροπής Κατατάξεων Πτυχιούχων του Τμήματος Διοίκησης Μονάδων Υγείας – Πρόνοιας της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας, ΑΤΕΙ Καλαμάτας για το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 και 2009-2010.
20. Μέλος της επιτροπής για τη διενέργεια κατατάξεων στο τμήμα Τεχνολογίας

Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Παραρτήματος του ΑΤΕΙ Καλαμάτας στη Σπάρτη για το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007.

21. Τακτικό μέλος της Επιτροπής Διαχείρισης του Ειδικού Λογαριασμού και αναπληρωματικό μέλος κατά τα έτη 2007, 2008, με συμμετοχή για το έτος 2007 σε εννέα (9) συνεδριάσεις επιτροπών και για το έτος 2008 σε δεκατέσσερις (14) συνεδριάσεις επιτροπών.
22. Πρόεδρος της Επιτροπής Διενέργειας δημοσίων διαγωνισμών από το έτος 2010 έως 2013 και τακτικό μέλος αυτής για τα οικονομικά έτη 2006, 2007, 2008 και 2009.
23. Μέλος του πενταμελούς οργάνου Πειθαρχικού Ελέγχου σπουδαστών του ΑΤΕΙ Καλαμάτας.
24. Συμμετοχή στην Εκπαιδευτική Έκθεση Κύπρου 28.02.2008-02.03.2008.
25. Συμμετοχή στις Εκπαιδευτικές Εκθέσεις Αθηνών για τα έτη 2006, 2007, 2008, 2009.
26. Μέλος της επιτροπής για την προσαρμογή του κανονισμού λειτουργίας του ΤΕΙ Καλαμάτας στις διατάξεις του ν.3549/2007.
27. Υπεύθυνη του έργου «καταγραφή- αξιοποίηση του αρχείου της ΚΕΔΚΕ», για το ΤΕΙ Καλαμάτας.
28. Μέλος εφορευτικών επιτροπών κατά την ανάδειξη προέδρου-αντιπροέδρων και διευθυντού Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας στο ΑΤΕΙ Καλαμάτας.
29. Μέλος της επιτροπής παραλαβής μελετών του Ειδικού Λογαριασμού με αντικείμενο την Αγορά Εργασίας των τριών τμημάτων της ΣΔΟ και των τριών τμημάτων της ΣΤΕΓ του ΑΤΕΙ Καλαμάτας, καθώς και των Οδηγών Επαγγελματών, του Γραφείου Διασύνδεσης του ΤΕΙ Καλαμάτας.

ΙΑ. ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΤΕΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

1. Υπεύθυνη τομέα του Τμήματος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Οικονομίας ΑΤΕΙ Καλαμάτας, στο Επιστημονικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο του Κ.Τ.Ε. Πελοποννήσου, από 6/2007 έως 2010.
2. Προϊσταμένη του Ερευνητικού Τομέα Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης του Κ.Τ.Ε Πελοποννήσου.

